

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr. M. Pandi

Dr. G. Stephen

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedka

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr. Vaani Arivalan

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. S. Thangamani

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr. M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

நவீனாத் தமிழராய்வு

(பன்னாட்டுப் பள்ளுகள் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விடம்)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
(UGC-CARE List)

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

1. பொ. அருள்	சங்க இலக்கியத்தில் மருதறில் மக்களின் அணிகலன்கள்	1-6
2. ந. தமிழ்மொழி	மதிப்பியல் கல்வி	7-12
3. வாணி அறிவாளன்	அகநாலூற்றுத் தொகுதிப் பெயர்டுகளுக்கான காரணம் என்ன?	13-24
4. S. RAVI	A STUDY ON ROLE OF GROUNDWATER IRRIGATION IN AGRICULTURE DEVELOPMENT WITH SPECIAL REFERENCE TO TAMIL NADU DISTRICTS	25-31
5. பா. சந்திரமோகன்	தச்சநாடமுப்பன் திராவிட பழங்குடியின் மக்களின் மொழி-ஒர் மொழியியல் ஆய்வு	32-39
6. J. THARMARAJ	THE CONTRIBUTION OF FR. ESCANDE TO PONDICHERRY EDUCATION	40-44
7. பா.விஜயகுமார்	சிறுவர் இலக்கியமும் கதைப் பொருள்களையும்	45-49
8. ஜே.அரவிந்தன்	மாலதி மைத்ரியின் நிரின்றி அமையாது உலகு காட்டும் பெண்ணியம்	50-54
9. மு. புவனா & நா. பிரியா	இன்றைய கவிதைகள் கூட்டும் பெரியாரின் பெண் விடுதலை	55-58
10. DEEPAN. A. & J. ARUL SURESH	A STUDY ON AWARENESS AND PROBLEMS FACED BY THE ACADEMICIANS WHILE FILING THEIR INCOME TAX RETURNS IN CHENNAI CITY	59-66
11. க. வெட்கி	திருமந்திரத்தில் அணைந்தோர் தன்மை	67-70
12. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி	சுத்தராற்றுப்படையில் (மலைபடுகடாம்) சமூக உளவியல்	71-78
13. க. இளவரசி	நெய்தல் நிலப் புதினங்கள் காட்டும் மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வியல்	79-83
14. கி.ச.சங்கீதா & ச. ரேவதி	குழுதம் - தீரா நதி கவிதை படைப்புகளில் பன்முகத்தன்மை	84-88
15. க.காயத்ரி & த. மரகதம்	திருக்குறளில் உரிச்சொற்கள்	89-93
16. D. KARPAGAVALLI	AN ANALYSIS OF CHALLENGES AND OPPORTUNITIES WOMEN ENTREPRENEURSHIP IN INDIA: AN OVERVIEW	94-101
17. A. MUTHUKUTTI	THE ROLE OF PAPANASAM HILL TRACTS IN PROMOTING TOURISM IN TIRUNELVELI DISTRICT	102-109
18. ப. ஏழில்முருகன் & ஜே. ராஜேந்திரன்	தமிழக ஓவியங்களின் தொன்மையும், வரலாறும் - ஒர் ஆய்வு	110-117
19. சௌ.க்சேந்திரன் & மு. பற்றுனன்	இளையோர்கள் வளர்ச்சியில் புதுக்கோட்டை நேருயுவகேந்திரா	118-123
20. ந. ஏழிலரசன்	தமிழ்விடு தூதில் தொன்மக் கதைகள்	124-128
21. SR.SHREE SUBRADEEPPAN & S.SALEEMA RABIYATH	KAAKA MUTTAI : THE REFLECTION OF THE SOCIETY	129-132
22. C. EZHIL ARASU & T. SESHASAYEE	THE MARXIST PERSPECTIVE ON RELIGIOUS PHILOSOPHIES	133-153
23. எஸ்.ஆர். ஸி சுப்ரதிபன்	ஆடுகளம் படத்தில் கலாச்சார பிரதிபலிப்பு	154-162
24. A. ANITHA PONMUDI & G. MANIVANNAN	THE IMMIGRATION EXPERIENCES IN MEENA ALEXANDER'S MANHATTAN MUSIC	163-168
25. பாலகந்தும் இளையதும்பி	பண்டைத் தமிழரின் இசைத்தமிழ் விளக்கமே யாழ் நூல்	169-174
26. கோ. செந்தமிழ்ச்செல்வி	நற்றினை ஜந்தினையில் அழகியல் புனைவு	175-179
27. க. செல்வகுமாரி	சிலம்பில் பெரும்பொழுது வருணானைகள்	180-184
28. P. BALAKRISHNAN	SOCIO - ECONOMIC CHARACTERISTICS OF HANDLOOM WEAVERS IN TAMIL NADU STATE : A STUDY OF ERODE DISTRICT	185-194
29. பு. கலைவாணி	புறநாலூரு காட்டும் பண்பாடு	195-200
30. P. MALARVIZHI	AESTHETICS OF RELIGION UNDER MADURAI NAYAK DYNASTY	201-207
31. ந.விஜயகந்தரி	பெட்டவாய்த்தலை அருள்மிகு ஸி சோமகாளி அம்மன் திருக்கோயில் சிறப்பியல்புகள்	208-212
32. தேராஜுகுமார்	பத்துப்பாட்டில் விளங்கியல் பதிவுகள்	213-218
33. அ. அம்பேந்தார்	நடுக்களில் வணங்கள்	219-228
34. க. வெங்கடக்ரீமனியன்	தமிழ்ப் புதினங்களில் மீனவர்களின் வாழ்வியல்	229-233
35. ப.கலாவதி	ஆற்றுப்படை நூல்களில் கற்றுச்சுழல்	234-238
36. சி. ஆரோக்கிய தனராஜ்	நடுக்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்	239-242
37. நா. சந்திரசேகரன்	தமிழ்ப்பண்பாட்டு வினிமுறைமைகள்	243-249
38. இரா. சஸ்வரி	தற்கால வினாக்களின் செல்நெரிகள்	250-256
39. ச. பிரேமா	வைரமுத்து படைப்பில் பெண் சமுதாயம்	257-260
40. க. சிவகுமார்	வள்ளலாரின் மாஜூட் சிந்தனைகள்	261-265
41. மு. சுதிகலா	வண்ணதாசனின் சிறுகதைகளில் மொழிநடை	266-270
42. க. அருண்குமார் & பெ.தமிழரசன்	விவிலியம் தோன்றிய வரலாறு	271-274
43. சி. காயத்ரி	சங்க இலக்கியத்தில் பழந்தமிழர்களின் பல்துறை அறிவும் தொழில்நுட்பமும் குழந்தைகளின் நல்லாற்பிற்கான பொழுதுபொக்குகள் அன்றை இன்றை	275-279
44. நா. கங்கா	V. M. OBAIDULLAH - A FORMIDABLE PEOPLES LEADER FROM VELLORE	280-287
45. P. BASITH ASSARANI	காட்சிமொழி வழி உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு தமிழ் கற்பித்துவின் விளைவு - ஒர் ஆய்வு	288-293
46. செ. அதுக்யா (அ)பிரியா & கு. சின்னப்பன்	வைரமுத்து நாவல்களில் அகத்தினையைப் பரிமாணங்கள்	294-301
47. ஏ. கந்திதா	புறநாலூர்நில் வோாண்மைத் தொழில்நுட்பம்	302-308
48. ப. உமாமகேஸ்வரி	குறுந்தொகையில் காதல்	309-313
49. க. வீரராகவன்	மாணவர் நடத்தைசார் பிரச்சினைகளில் "இடையூறு விளைவித்தல்"	314-319
50. த.லெ. அப்துல் கபீர்	ஒர் ஆய்வு இரண்டாம் நிலை பிரிவு மாணவர்களை மையமாகக் கொண்டது	320-328

நடுகற்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்

முனைவர் சி. ஆரோக்கிய தனராஜ்
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தூயவளனாார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி,
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002, தமிழ்நாடு இந்தியா.

முன்னுரை

நடுகல் வரலாறு என்பது மிக நீண்ட நெடிய வரலாற்றுப் பின்புலத் தினைநத் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட நடுகற்கள் எவரின் பொருட்டு வைக்கப்படுகின்றன என்றால் தமது மக்களின் பொருட்டு போரில் ஈடுப்பட்டு விழுப்புண்ணோடு வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களின் பெருமைகளைக் குறித் து நடுகற் கள் வைக்கப்பட்டன. ஆவை செவ்வியல் காலமுதல் தற்காலம் வரை மக்களால் எவ்விதம் போற்றிப் பாதுகாத்து வழிபட்டு வந்தனர் என்பதை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

கலைச்சொற்கள் (Key - words)

நடுகற்கள் - Hero Stone, செவ்வியல் - Classical, நம்பிகை - Faith, மருப்பு - தந்தம், தெவ்வீர் - பகைவர், விடுவாய் - விடுதல், பூஜை - பூவினால் கடவுளுக்கு வழிபாடு செய்தல், ஆநிரை - பசுக்கூட்டம், மரல் - கற்றாழை, மயிற்பிளி - மயிலின் இறகு.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

செவ்வியல் காலம் முதல் தற்காலம் வரை அமைந்துள்ள நடுகல் வழிபாட்டு முறை எவ்வாறு இருந்தன என்பதை விளக்குகிறது.

செவ்வியல் கால நடுகற்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்

கடவுள் பற்றிய கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், நம்பிக்கைகள் போன்ற தெளிவு பெறாத காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் நடுகற்களை வழிபட்ட முறைகளைச் செவ்வியல் இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. அவற்றை பற்றிய குறிப்புகள் அகநானாறு,

புறநானாறு, தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண் பாமாலை ஆகிய நூல் களில் காணப்படுகின்றன.

“விடுவாய்ச் செங்களைக் கொடுவில் ஆடவர் நல்நிலைப் பொறித்தகல்”

அகம் - (மணி). பா. எ - 179.

என்ற அகநானாற்றுப்பாடல் வரிகளுக்கு இலக்குத் தப்பாமல் விடுகின்ற குருதியாற் சிவந்த அம்புகளையும் வளைந்த வில்லையும் உடையவர் போரின்கண் விழுப்புண்பட்டு வீழ்ந்த மறவருடைய பேயரும் அவரது சிறப்பும் நல்ல நிலைமைகளைப் பொறித்து நடப்பட்ட கல் நிலை என்ற செய்தியின் வாயிலாக நடுகற்களின் வழிபாட்டு முறைத் தெளிவுவாகின்றது.

மேலும், இது போன்ற செய்தியைப் புறநானாற்றுப்பாடலில் மாங்குடி கிழார் என்பவர் முல்லை நிலத்துச் சிற்றார் மக்களின் செயல்பாடாக,

“ஓன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலக்கி ஒளிருந்து மருப் பின் களிருந்திருந்து வீழ்ந்ததென

கல்லே பரவி அல்லது

நெய் உகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே”
 புறம் - பா. எ - 335

சிற்றார் ஓன்றில் வாழும் மக்களின் கடவுள்நிலை பற்றிய இந்தப்பாடலில் வீரர்கள் பகைவர்களைத் தடுத்து அவர்களின் முன்னேற்றத்தை நிறுத்தி கொம்புகளையடைய ஆண்யானையைக் கொன்று தாழும் விழுப்புண்பட்டு இறந்தனர் என்ற செய்தியினை அறிமுடிகிறது. இந்தப்பாடலுக்கு உரை எழுதிய ஒவை ச. துரைசாமி என்பார் “இச்சிறு குடியுள்ளார்க் கியல்பாயினும், கடவுள் வழிபாட்டில் மட்டில் பல்வகை கோடல்

இயல்பன்று. ஒருகடவுளையே வழிபடுவர். அக்கடவுள் தானம் கண்ணின்ற பெரு வீரராகும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளமையில் செல்வியல் கால முல்லை நில இனக்குழு மக்கள் நடுகல்லைத் தவிர வேறொரு கடவுள் இல்லை என்ற அறியமுடிகிறது. இந்நிலையை நடுகற்கள் பற்றிய ஆய்வாளரான ஆ. பிரபு என்பார் குறிப்பிடும் போது “கடவுள் குறித்த கோட்டாடுகளும் நம்பிக்கைகளும் தீவிரமடையாத காலங்களில் இனக்குழு மக்கள் நடுகற்களை வழிபட்டு வந்தனர் என்றஞர முடிகின்றது.” (ஆ. பிரபு, தமிழ் பண்பாட்டுத் தடயங்கள், பாரதி பதிப்பகம், மே - 2017, ப. 56) என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கதாகின்றன. மேற்கண்ட பாடல்களின் செய்திகளின் அடிப்படையில் செல்வியல் காலத்தில் வாழ்ந்த இனக்குழுக்கள் தங்களின் பாதுகாப்பின் பொருட்டாகவும், பாதுகாத்த வீரத்தின் பொருட்டாகவும் தமது இனக்குழு மக்களின் மீது அக்கறைக்கொண்டு இனத்திற்காக உயிர்துறந்த வீரனுக்குச் செய்யும் மரியாதையாகவும் செய்ந்றிமறவாப் பண்பினையும் இச்செயல் காட்டுகின்றன என்பதை அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது. மேலும், இதே கருத்தையடைய மற்றொரு பாடலில் மதுரை அறுவை வணிகன் இளவேட்டன் என்பார்.

“இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சிறுரூப் புடைநட கல்வி னாட்பவி யூட்டி நன்னி ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொள்கிய மங்குல் மாப்புகை மறுகுடன் கமழும்”
புறம் - பா. எ - 329

இந்தப்பாடலின் செய்திகளைக் குறிப்பிடும் ஒளவை ச. துரைசாமி அவர்கள் சிற்றுரூபில் நடுகற்களுக்கு மகளிர் விடியற்காலத்தில் பலிகளைப் படைப்பர். நடுகற்களை நன்றாட்டவர். நெய்விளக்கேற்றுவர். நெய்விளக்கின் புகை தெருவெங்கும் மணக்கும் என்று நடுகற்களின் வழிபாட்டு முறையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். இதன் அடிப்படையில் செவ்வியல் காலத்தில் நடுகற் களுக்கு அதிகாலையில் வழிபாடுகின்ற முறையும் நடுகற்களை நீரினால் தூய்மைப்படுத்தி அதற்கு நெய்யினால்விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்யும்

பண்பினை இதன்வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

இதனைத்தொடர்ந்து நடுகல்லுக்கு எவ்வாறு பூஜை செய்தனர் என்பதை மாங்குடி மருதனார்,

“ஒலிமென் கூந்த லொன்னுத லரிவை நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது விருந்தெரி பெறுகதில் யானே யென்னையும் ஒ ... வேந்தொடு நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெளவே”
புறம் - பா. எ - 306

மேற்கண்ட பாடலில் நடுகல்லுக்குப் பூசைகள் செய்து தம்வீட்டிற்கு விருந்தினர் வரவேண்டும், அவர்களுக்கு உணவிட்டு அறத்தைச் செய்வதே தம்கடன் என இல்லற மகளிர் வணங்கியதோடு மட்டும் அல்லாமல் தமக்குப் பகை மன்னர்களும் உண்டாக வேண்டும் என்ற சிந்தைணையோடு மகளிர் நடுகற்களுக்குப் பூசை செய்தனர் என்ற செய்திகள் வெளிப்படையாகின்றன. இதே கருத்தை உடைய செய்திகளைப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் ‘முதின் மூல்லை’ துறையில் வீரப்பெண்களின் செயல்பாடாக,

“வந்தபடை நோனாள் வாயின் முலையறிந்த வெந்திறல் எ.காம் இறைக்கொள்ளி - முந்தை முதல்வர்கல் தான் காட்டி முதில் மடவாள் புதல்வனைச் செல்சென்றாள் போர்க்கு”
புறப் பொ. வெ. மா பா. எ - 10: 23

ஹரகத்தே உள்ள ஒரு சிறு வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்திருந்த குடிப்பெருமைகளை நிலைநாட்டும் பெண்ணொருத்தி வந்த பகையைச் சிந்திக்காமல் சின்னஞ்சிறு தன்பிள்ளையின் நிலைகளை அறியாமல் வினையாற்றுவதே வீரர்களின் கடமையென்று நினைத்து கையில் வேல்கொடுத்து அவனை அழைத்துச் செல்கிறாள். அப்படிச் சென்றவள் நடுகற்கள் சில நின்றிருக்கும் இடத் திற் கே வருகிறாள். வந் து நின்று அந்நடுகற்களை அவனுக்குச் சுட்டிக்காட்டி “அவர்களைப் போலவே நீயும் நினது ஆற்றல் காட்டி வேற்றாரை வீழ்த்தி, வெற்றி கண்டு வா! வீரர் கல்லிற்கு உரியராகி விளங்கும் நமது முன்னோர்களின் வீர விளக்காய் சுடராய் நீயும்

விளங்குகிறாய் என்பதை வெங்கனத்தில் உறுதிப்படுத்து! இப்பொழுதே போர்க்களம் நோக்கிப் புறப்படுக” என தனது ஒரே மகனுக்கு ஆணையிட்ட செய்தியின் வாயிலாக நடுகற்களின் வழிபாட்டு முறைகள் காணலாகின்றன.

சங்ககாலப் போர் முறைகளில் ஆநிரை கவர்தல் முதல் நிகழ்வாக அமைகிறது. ஓர் அரசன் பகை அரசனிடம் போர் செய்ய விரும்பும் நிலையில் பகை அரசனின் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து செல்வது போரின் தொடக்கம் இதனைப் பூர்ப்பாருள் வெண்பாமாலை ‘ஆநிரை கவர்தல்’ என்று குறிப்பிடுள்ளது.

பகைவர்கள் கவர்ந்து வந்த பகுக்களை (ஆநிரைகள்) மீட்பதற்குக் கரந்தைப் பூவினைச் சூடிசென்று போர் செய்த நிலையை ‘ஆநிரை மீட்டல்’ என்று அழைப்பார். இதனைத் தொல்காப்பியர் ‘பூசல்’ என்னும் தலைப்பில் செய்திகளைத் தந்துள்ளார். மேற்கண்ட சூழலில் ஆநிரைகளை மீட்டு தன் உயிர் ஈந்த போர் வீரர்களுக்கு நடப்படுகின்ற கற்களைப் பற்றிய செய்திகளாக உறையுர் இளம் பொன் வணிகனார் புறநாளுற்றுப்பாடலில்,

“பரலுழை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்புங் கண்ணியோ
டணிமயிற் பீலி குட்டிப் பெயர்பொறித்து
தினிந்ட் டனரே கல்லுங்”

புறம். பா. எ - 264.

என்ற பாடலின் வாயிலாக ஆநிரைகளை மீட்டு அதன்பின் உயிர் துறந்த வீரன் இறந்துபட்ட நிலையில் அவனைப் புதைத்த இடத்தில் நடுகற்கள் நட்டு அந்தக்கல்லுக்கு எவ்விதமான மாலை அணிவித்தனர் என்றால் கிராமத்தில் தமிழர் திருவிழாவான பொங்கல் விழாக்காலங்களில் காட்டில் உள்ள கற்றாழையின் இதழ்களைச் சேகரித்து அதன் நுனியில் உள்ள முள்ளை நீக்கி சிறுசிறு கட்டுகளாகக் கட்டி நீர் நிறைந்த இடங்களில் ஒரு வாரகாலம் ஹரவைத்து பிறகு அதனைக் கையால் ஹறிய பகுதிகளை நீக்கி குரிய ஒளியில் காயவைத்து நாராக உருவாக்கி அதற்கு பலவகை வரணங்கள் ஏற்றி அவற்றில் மாலை

செய்து தற்காலத்தில் மாட்டின் கழுத்தில் கட்டுவர். அதனைப் போன்று செய்து நடுகற்களில் மாலையாகவும் அதனைச் சுற்றி அழகுபடுத்திய நிலையும் அவ்விரணின் பெயரையும் புகழையும் பொறித்து நிலை இப்பாடலின் வாயிலாகப் புலனாகிறது. இதே பாடலின் செய்திகளாகப் புறநாளுற்று ‘கையறுநிலை’ பாடலில்,

“கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்களை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன்
கல்லே”

புறம். பா. எ - 263.

பகைவரிடமிருந்து வீரர்கள் ஆநிரைகளை மீட்டு வரும் போது அவர்களுக்கு அஞ்சாமல் வெள்ளத்தைத் தடுத்தாற்போல எதிர்த்து நின்று அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டு உயிர் மாண்டான் அதனால் ஹரார் அவர் பெயரையும் புகழையும் பொறித்து நடுகல் வைத்து வழிப்பட்டனர். அந்தோடுல்லாமல் அவ்வழிச் செல்லும் பாணனிடம் அவ்வழியில் உள்ள நடுகல்லை வழிபடுவையேல் உன் வாழ்வு வளமுடையதாக அமையும் என்று அப்பாடல் செய்திகள் விளக்குகின்றன. மேலும், திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவரும் கூட நடுகற்கள் பற்றிய செய்தியாகப் ‘படைச் செருக்கு’ என்னும் அதிகாரத்தில்,

“என்னைமுன் நிலலன்மின் தெவவீர்
பலர்என்னை

முன்நின்று கல்நின் றவர்” கு. எ - 774

திருவள்ளுவரும் நடுகற்கள் என்ற அமைப்பில் வீரம் மிகுந்த என் மன்னனின் முன்னர் பகைவர்களே நிற்காதீர்கள் அவ்வாறு முன் நின்றவர்கள் இப்பொழுது கல்லிலே எழுதப்பட்டு நிற்கின்றார் இப்பொழுது கல்லிலே எழுதப்பட்டு நிற்கின்றார் இயம்புவதாக மணக்குடவர் உரைசெய்கின்றார். இன்றைய சூழலில் இந்திய திருநாட்டில் நடுகற்களும் போர்வீரர்களுக்கு வழங்கப்படும் விருதுகளும்

இன்றைய சூழலில் இந்திய திருநாட்டில் பணியாற்றும் வீரர்கள் இராணுவத்தில் பணியாற்றும் வீரர்கள் தீவிரவாதிகளுடனோ, அண்டைநாடுகளுடனோ தீவிரவாதிகளுடனோ, அண்டைநாடுகளுடனோ

ஏற்படுகின்ற சண்டை (அல்லது) போர்நிகழ்வுகளில் போராடி இறக்க நேரிட்டாலும் அல்லது சூழலுக்கு ஏற்ப தனிமனிதனாக நின்று போரிட்டு சாதனைகள் புரிந்தாலும் அவருடைய இறப்பையும், சாதனை நிகழ்வையும் பாராட்டி நம் நாட்டின் மத்திய, மாநில அரசுகளால் ‘விருதுகள்’ வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவரான எம். கே. மதலைமுத்து என்பவர் இந்தியா - பாகிஸ்தான் இடையே ஏற்பட்ட போரில் வீரமரணம் அடைந்தற்காவும் அவருடைய சாதனையைப் பாராட்டியும் அவருக்கு இந்திய அரசாங்கம் 1965இல் நடைப்பெற்ற ‘குடியரசு தினத்தில் ‘வீர சக்கரா’ என்ற விருதுகளைக் கொடுத்து பெருமை செய்தது. அதுமட்டுமின்றி திருச்சியை அடுத்த இலாஸ்குடி தொடர்வண்டி நிலையத்தில் அவருக்கு நினைவுத் தூணும் அதில் அவரது உருவப்படமும் வைத்து சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் மேஜூர் எம். சரவணன் என்பவர் இந்தியாவிற்கு எதிரான ‘கார்கில் போரில்’ வீரமரணம் அடைந்த நிலையில் அவரின் பெருமைகளைப் பாராட்டி 1999இல் ‘வீர சக்கரா’ விருது கொடுத்து சிறப்பு செய்தும் திருச்சிராப்பள்ளியின் மத்திய பேருந்து நிலையத்தின் நிலைத்தின் அருகில் உள்ள வெஸ்டிரி பள்ளியின் எதிர்பற்றத்தில் நினைத்தூணும் உருவப்படமும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒப்பீட்டுப்பார்க்கையில் செவ்வியல் கால மக்களின் செயல்பாடுகள் போல இருப்பது சிறப்பு.

முடிவுரை

சங்க காலம் முதல் தற்காலம் வரை வீரத்திற்குத் தனியிடம் உண்டு. ஏனென்றால், சங்க இலக்கியம் காதலையும் வீரத்தையும் இருகண்கள் எனப் போற்றிய விதத்தை வீரயுக்காலத்தில் காணமுடிகிறது. அதன் தொடர்ச்சியாக நாட்டிற்காகவும், தன் இனக்குழு மக்களுக்காகவும் போராடி தன் இன்னுயிரை ஈந்த வீரனை வணங்கி நாளைடவில் அவ்வீரனைக் கடவுளாக வழிபட்ட நிலையைத் தற்காலத்தில் விருதுகள் மற்றும் நினைவுத்தூண் வாயிலாக வீரத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதை இந்திய நாடு வழக்கமாகக்

கொண்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில் திருச்சியில் உள்ள சில சான்டோர்களை நினைத்துப்பார்ப்பதற்கு ஏதுவாக எம். கே. மதலைமுத்து மற்றும் மேஜூர் எம். சரவணன் ஆகியோர்க்கு நினைவுத்தூண் மற்றும் இருவருக்கும் ‘வீரசக்ரா’ என்ற உயரிய விருதுகளை வழங்கி அவர்களுடைய நினைவுநாளில் அக்குடும்பத்தினரை அழைத்துப் பாராட்டும் முறையானது சங்க காலத்தின் எச்சாக காணமுடிகிறது துணைநின்ற நால்கள்

1. பெ. அர்த்த நார்சவரன், கல்வெட்டுவழிப் பண்பாட்டியல், ராமையர் பதிப்பகம், ஐ-4, சாந்தி அடுக்கம், 3, ஸ்ரீகிருஷ்ணபுரம் தெரு, ராயப்பேட்டை சென்னை-600 014, 2016.
2. தி. தண்டபாணி, புறப்பொருள் காட்சிகள், நான்மணிப் பதிப்பகம், 31, 26ஆம் குறுக்குத் தெரு, பெசண்ட் நகர், சென்னை-600 090. 2001.
3. ஆ. பிரபு சமூகப் பண்பாட்டு நோக்கில் சங்ககாலச் சிற்றுரௌ வாழ்வியல், சொல்லங்காடி, 10, கல்யாண சந்தரம் தெரு, பெரம்பூர், சென்னை – 600 011. பிப்ரவரி – 2017.
4. பொ. வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ), அகநானுரூ - (மணிமிடைபவளம், நித்திலக்கோவை), தென்னிந்திய சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிமிடெட், சென்னை – 1, 1973.
5. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநாநாறு - 1, 2, செவ்வியல் கருவுலம் (சங்க இலக்கியம்), தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, “பெரியார் குடில்”, செவாலியே சிவாசி கணேசன் சாலை, தியாகராயர் நகர், சென்னை-600 017, 2018.
6. பொ.வே சோமசுந்தரனார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 154, டி, டி கே சாலை, சென்னை-14. 2002, 2004.
7. நவீனத் தமிழாய்வு(பன்னாட்டு பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்), (அக்டோபர் - டிசம்பர் 2017),
8. Gallantryawards.gov.in 02/12/2020.

ஒ